

Про застосування суспільно корисних робіт

До департаменту праці, соціальної та сімейної політики облдержадміністрації надходять запитання щодо оформлення трудових або цивільно-правових відносин між підприємством, установою чи організацією з особою, яка виконує суспільно корисні роботи

Законом України від 07.12.2017 № 2234-VIII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення захисту права дитини на належне утримання шляхом вдосконалення порядку примусового стягнення заборгованості зі сплати аліментів» було введено новий вид адміністративного стягнення - суспільно корисні роботи. Відповідні зміни було внесено до Кодексу України про адміністративні правопорушення, зокрема визначено суть терміну «суспільно корисні роботи» та перелік суб'єктів, залучених до процесу впровадження суспільно корисних робіт. До таких суб'єктів віднесено і органи місцевого самоврядування.

Відповідно до норм статті 24 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі - КУпАП) за вчинення адміністративних правопорушень можуть застосовуватись адміністративні стягнення, зокрема суспільно корисні роботи.

Відповідно до статті 31¹ КУпАП суспільно корисні роботи полягають у виконанні особою, яка вчинила адміністративне правопорушення, оплачуваних робіт, вид яких визначає відповідний орган місцевого самоврядування. Суспільно корисні роботи призначаються районним, районним у місті, міським чи міськрайонним судом (суддею) на строк від ста двадцяти до двохсот сорока годин і виконуються не більше восьми годин, а неповнолітніми - не більше двох годин на день.

Відповідно до статті 325¹ КУпАП постановою районного, районного у місті, міського чи міськрайонного суду (судді) про накладення адміністративного стягнення у вигляді суспільно корисних робіт надсилається на виконання органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, не пізніше дня, наступного за днем набрання постановою законної сили.

Виконання стягнення у вигляді суспільно корисних робіт здійснюється шляхом залучення порушників до суспільно корисної праці, вид якої визначається відповідним органом місцевого самоврядування. Виконання суспільно корисних робіт оплачується за виконану роботу. Оплата праці здійснюється погодинно за фактично відпрацьований час у розмірі, не меншому, ніж встановлений законом мінімальний розмір оплати праці.

Статтею 325³ КУпАП передбачено, що на власника підприємства, установи, організації або уповноваженого ним органу за місцем виконання порушником суспільно корисних робіт покладається: погодження з органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, переліку об'єктів, на яких порушники

виконують суспільно корисні роботи, та видів таких робіт; контроль за виконанням порушниками призначених їм робіт; своєчасне повідомлення органу центрального органу виконавчої влади, визначеного абзацом другим цієї статті, про ухилення порушника від виконання суспільно корисних робіт; ведення обліку та інформування органу центрального органу виконавчої влади, визначеного абзацом другим цієї статті, про кількість відпрацьованих порушником годин; нарахування плати порушнику за виконання суспільно корисних робіт та перерахування її на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби для подальшого погашення заборгованості зі сплати аліментів.

Статтею 2 Кодексу законів про працю України (далі - КЗпП) передбачено, що працівники реалізують право на працю шляхом укладення трудового договору про роботу на підприємстві, в установі, організації або з фізичною особою.

Відповідно до частини першої статті 21 КЗпП трудовий договір - це угода між працівником і власником підприємства, установи, організації або уповноваженим ним органом чи фізичною особою, за якою працівник зобов'язується виконувати роботу, визначену цією угодою, з підляганням внутрішньому трудовому розпорядкові, а власник підприємства, установи, організації або уповноважений ним орган чи фізична особа зобов'язується виплачувати працівникові заробітну плату і забезпечувати умови праці, необхідні для виконання роботи, передбачені законодавством про працю, колективним договором і угодою сторін.

Виходячи зі змісту статті 24 КЗпП, укладення трудового договору оформляється наказом чи розпорядженням власника або уповноваженого ним органу та повідомляється центральний орган виконавчої влади з питань забезпечення формування та реалізації державної політики з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування про прийняття працівника на роботу в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Іншого законодавством про працю не передбачено.

Це питання роз'яснює Мінсоцполітики України у листі від 02.07.2018 р. № 112/0/23-18/133.
